

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

Fremsat den 10. februar 1966 af *boligministeren*.

I lov om kreditforeninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 139 af 15. april 1957, som ændret ved lov nr. 169 af 29. maj 1959 foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3. affattes således:

„Stk. 3. Det statistiske Departement beregner hvert år i marts måned gennemsnitsindeks for de forudgående fem kalenderår for købesummen pr. ha for jord og bygninger tilhørende bebyggede landbrugs-ejendomme på 5-10 ha. Samtidig beregner departementet et tilsvarende gennemsnitsindeks vedrørende ejendomme med beboelseskarakter i landkommunerne. Det sidstnævnte indeks beregnes for købesummen pr. 1000 kr. ejendomsværdi ifølge den al-

mindelige vurdering, som er benyttet i den seneste statistik vedrørende ejendomssalg. På grundlag af Det statistiske Departements opgørelser regulerer boligministeren for det efterfølgende regnskabsår de i stk. 1, nr. 11 og 12, nævnte lånegrænser med den procentvise stigning eller nedgang, som opgørelserne udviser. Reguleringen afrundes til det nærmeste tal, der er deleligt med 100. Regulering foretages ikke med mindre beløb end 500 kr. Udgangspunktet for beregning af enhver ny lånegrænse skal være opgørelsen for 5 års perioden 1948-52.“

2. I § 25, stk. 2, 1. pkt. ændres „ $\frac{1}{2}$ pct.“ til „ $\frac{1}{4}$ pct.“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 1.

Efter de ændringer i kreditforeningslovens § 1, stk. 3, som blev gennemført ved lov nr. 169 af 29. maj 1959, reguleres de to husmandskreditforeningers lånegrænser hvert tredje år i takt med prisudviklingen. Reguleringen for *landbrugsejendomme* foretages på grundlag af en af Det statistiske Departement foretagen beregning over gennemsnitsindeks for de forudliggende fem kalenderår for købesummen pr. td. hartkorn for jord og bygninger alene for bebyggede landbrugsejendomme på $\frac{1}{4}$ -1 td. hartkorn for hele landet. For *beboelsesejendomme* foretages beregningen på grundlag af en samtidig

foretagen beregning over gennemsnitsindeks for købesummen pr. 1.000 kr. ejendomsværdi for hele landet for ejendomme med beboelseskarakter i landkommunerne.

Det statistiske Departement er i forståelse med landboorganisationerne ophørt med at udarbejde opgørelser over salg af *landbrugsejendomme* på grundlag af hartkornsansættelser, idet dette grundlag efter departementets opfattelse er uegnet ved opgørelser over bevægelser i landbrugsejendommenes værdi. Departementet har derfor over for boligministeriet fremsat ønske om ved fremtidige beregninger til brug for reguleringen af husmandskreditforenin-

gernes lånegrænser at benytte oplysninger om købesummen for landbrugsejendomme med et areal på 5-10 ha. Foretagne beregninger viser, at dette beregningsgrundlag i den hidtil forløbne periode ikke giver nævneværdige ændringer i forhold til det nu anvendte. Boligministeriet finder det herefter rimeligt at efterkomme dette ønske.

Endvidere er det foreslået at gå over til årlige reguleringer af lånegrænserne i stedet for regulering hvert tredje år. Dette forslag skyldes et ønske fra husmandskreditforeningerne, som har gjort gældende, at ejendomspriserne på såvel landbrugsejendomme som parcelhuse i de senere år har udviklet sig væsentligt stærkere end forudsat ved gennemførelsen af lovændringen i 1959. Dette ønske er tiltrådt af kreditforeningernes stående fællesudvalg.

Til nr. 2.

Efter kreditforeningslovens § 25, stk. 2, påhviler det medlemmerne i hver halvårlig termin at indbetale et bidrag til reserve- og administrationsfonden, der for lån i industrielle ejendomme andrager mindst $\frac{1}{2}$ pct. og for lån i andre ejendomme mindst $\frac{1}{20}$ pct. af deres lån.

Ifølge lovens § 32 kan de kreditforeninger, som

yder lån i industrielle ejendomme, dog yde lån mod det normale halvårslige bidrag på $\frac{1}{20}$ pct., når foreningerne ved vurderingen og belåningen ser bort fra værdien af medpantsatte maskiner og andet tilbehør, og når lånet ydes inden for $\frac{2}{5}$ af værdien i stedet for den normale lånegrænse på $\frac{3}{5}$. Denne bestemmelse, som er den i praksis sædvanligt anvendte ved kreditforeningslån til industrielle ejendomme, gælder ikke for Kreditforeningen for industrielle ejendomme.

Ved lov nr. 197 af 4. juni 1964 om hypotekforeninger blev der åbnet adgang for hypotekforeningerne til at yde lån i industrielle ejendomme på samme vilkår som for lån i andre ejendomme, d. v. s. med halvårligt reserve- og administrationsfundsbidrag på mindst 0,15 pct., jfr. hypotekforeningslovens § 25, stk. 2. Bidragene er dog i hypotekforeningernes statutter blevet fastsat til 0,25 pct.

Forslaget tilsigter at fjerne den urimelighed, at de kreditforeninger, der yder lån i industrielle ejendomme efter § 25, stk. 2, skal opkræve større halvårslige bidrag end hypotekforeningerne. Forslaget, som navnlig har betydning for Kreditforeningen for industrielle ejendomme, er tiltrådt af kreditforeningernes stående fællesudvalg.